

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiæ Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiæ, 1766

LIB. XLII. TIT. VI. De Separationibus.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9050

Atque ita in contradictorio iudicatum in Curia Halberstadiensi in causa Contradictoris des Achillischen Concurs, contra den Magister Achilles, Mense Jan. 1707.

Equidem acriter de eo disputatum fuit in eadem causa: dominus enim coram Commissione jura dominii prius examinanda, interim vero concursum suspendendum esse, putavit. Rationem allegabat, quod præjudicialis hæc esset quæstio, quænam bona sunt creditoris, ratione quorum super prioritare disceptari debeat; hæc prius decidendam, bonaque debitoris a rebus alienis separanda esse.

RESP. Iniquum foret, si ob hanc dominii quæstionem Concursus suspendi & singuli creditores hujus litis eventum expectare tenerentur. Tutius est, hanc ipsam causam reliquorum creditorum disceptationibus jungere, & utranque una prioritatis sententia decidere. Atque ita in contradictorio iudicatum in dicta causa.

LIB. XLII. TIT. VI.

DE SEPARATIONIBUS.

QV. I. Quid sit Jus separationis, quibus competat, & quando finiatur?

RESP. §. 1. Separatio est jus creditorum separandi bona defuncti & hæredis, quæ non solvendo esse suspicantur, L. 2. §. 1. L. 4. §. 1. L. p. pr. h.

§. 2. Jus hoc datur omnibus defuncti creditoribus (quales etiam sunt legatarii, l. 6. pr. h. item hæredes, quibus defunctus debuit, pro parte, ex qua non sunt hæredes; non quibus natura tantum debetur, L. 10. de V. S. nec liberi ratione legitimæ; quia hæc non intelligitur, nisi deducto ære alieno), petentibus, etiam, ubi id necesse est, hypothecariis, L. 4. pr. h. l. 7. C. de Bon. aut. Jud. poss. l. 1. §. 16. h. Vid. qu. sq. Etsi creditores (α) sint instituti, & sic factum defuncti præsent; quia testator non magis uti prohibuit hoc beneficio ac Falcidia, d. L. 7. Etsi quoque (β) non debeatur pure, L. 11. de V. S. L. 16. §. 1. Qui & a quib. quia cautionis instar est in futurum, L. 4. pr. h. Sed & etsi (γ) quidam non petant; quia hi inter creditores hæredis numerandi, L. 1. §. 16. h. nam non petita separatione sunt creditores hæredis.

§. 3. Non ergo datur hæredis creditoribus, l. 1. §. 2. h. Ratio differentiarum in eo consistit, quod hæres suo jure adire possit hereditatem, etiam damnosam, nec creditores ejus id impedire possunt; quia libere potest adire, & se obligare adeundo, seu quasi contrahendo, ac

fuc-

succedere in res alienum etiam invitis creditoribus, qui vel sunt, vel debent esse gnari ejus conditionis, *L. 19. pr. de Reg. Jur.* Est enim rerum suarum dominus, & uti eas alienando, ita multo magis acquirendo onerosam hereditatem nocere creditoribus potest. Sed iniquum est, id nocere creditoribus defuncti, qui cum ipso non contraxere, sed in eum incidunt; sane uti defuncti bona, ita & ejus creditores non sunt heredis, sed demum ejus fiunt per aditionem. Prævenire ergo possunt creditores petendo separationem, & impedire, ne jus iis quaesitum, mixtis bonis heredis obæratum, diminuatur. Illi ergo de lucro captando certant, hi de damno vitando.

Exc. 1. Si palam adeat in fraudem suorum creditorum, *l. 1. §. 5. h.* tunc enim Prætor contra debitorem, qui vel invidia causa, vel sciens nihil lucri inde oriri, adit, extra ordinem succurrit, *l. 6. pr. §. 2. h.*

Exc. 2. Si coactus adeat, nec sit, cui restituere possit, *l. 1. §. 6. h.* quia tota moles res alieni resideret in herede, noceretque creditoribus ejus, nisi separatio fieret.

At contra in eo heredis creditorum melior est conditio, quod, dimissis creditoribus defuncti, regressum in bona defuncti habeant, *L. 3. in f. l. 4. vers. Sed si illis §. c. h.* non hi, dimissis illis, in bona heredis; quia hi aspernati sunt heredem, petita separatione, non illi, *d. l. 3. pr. §. Quod si §. c. 1.* Actus defuncti, heredem obæratum sibi facientis, est instar alienationis, actus heredis aduentis bona obærata instar acquisitionis; quia suum res alienum minuit.

§. 4. Datur hoc beneficium a Prætoribus ad separandum bona defuncti a bonis heredis, quæ non solvendo videntur, *l. 6. pr. h.* contra heredem, qui adit, *l. 1. §. 1. h.*

§. 5. Tollitur (1) quinquennio, *l. 1. §. 13. h.* Quod tamen in Marchia non observatur. *Brumm. ad l. 1. h.* (2) Si quis heredis fidem semel secutus sit, etsi non animo novandi, *l. 1. §. 15. l. f. h. l. 2. C. de bon. aut. Jud. Dissentit Brumm. ad d. l. 1.* (3) Bonis plane confusis, *l. 1. §. 12. l. 2. h.* vel (4) consumptis; neutro enim casu res integra est. (5) In feudis ex pacto & providentia; quia non sunt pars hereditatis defuncti.

Qv. II. *An hypothecariis detur beneficium separationis?*

RESP. Non semper quidem ipsis necessarium est; quia vi pignoris præferuntur creditoribus heredis. Aliquando tamen est necessarium, uti (1) si heredum creditoribus competit forte pignus privilegiatum, ut fisco; tunc enim priores his non præferuntur, nisi ope separationis, *l. 1. §. 3. h.* (2) In hypotheca generali, qua veniunt

Rrr 2

etiam

etiam bona futura, præferuntur creditoribus hæredis, creditoribus defuncti, si ipsis vel simul, vel ante hypotheca est constituta, at his succurritur beneficio separationis; atque ita Facultas Viadrina respondit anno 1685.

Conf. *Laut. Disp. de Separat. ibique late allegati Dd. Dissentit Struv. & Scotan.*

Qv. III. *An si creditores hæreditarii separatione petita solidum consecuti non sint, reverti ad hæredem possint?*

NEG. *L. 5. pr. h.* quia semel a persona ejus recessere, & bona secuti sunt, *d. l. 5. vers. quod si &c.*

Obj. l. 3. §. f. h.

RESP. Ex oppositione apparet, Jctum posterius membrum solum, ut indubium decidisse, prius vero dubium reliquisse: sed id dubium certo deciditur in *L. 5. h.*

LIB. XLII. TIT. VII.

DE CURATORE BONIS DANDO.

Qv. *An ille, qui diu abest, pro mortuo habeatur, & quisnam sit curator?*

Laut. pag. 588. verb. absentis.

RESP. Vid. *supr. Lib. 5. tit. 5. qu. 21.*

LIB. XLII. TIT. VIII.

QUÆ IN FRAUDEM CREDITORUM FACTA SUNT, UT RESTITUANTUR.

Qv. I. *An actio Pauliana sit actio realis, an personalis?*

RESP. Antinomia videtur inter §. 6. *de act.* ubi dicitur realis, & l. 38. *pr. & §. 4. de Usuris.* ubi dicitur personalis.

Dissent. Laut. pag. 589. verb. realis &c. Sed præmittendum est, duplex in hac materia esse edictum Prætoris, *L. 14. h. t.* Alterum personale, quo fructus quoque rei, in fraudem creditorum alienatæ, restitui debent, *L. 1. pr. h. d. l. 38. pr. & §. 4. l. 14. de His, quæ in fraud. l. 10. §. 22. eod.* Alterum vero reale, quo dominia revocantur a quocunque possessore, *d. l. 14. pr. d. l. 10. pr. h.* & hoc sensu refertur inter actiones reales in §. 6. *de act.*

In-